

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Tiesāšanās Procedūras](#) > [Civillietas](#) > [Kuras Valsts Tiesai Ir Piekritība?](#) > [Poland](#)

Kuras valsts tiesai ir piekritība?

Saturu nodrošina

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Polija

1 Vai man prasība ir jāceļ vispārējā tiesā vai specializētajā tiesā (piemēram, darba strīdu tiesā)?

Polijā civillietas izskata vispārējās piekritības tiesas (*sądy powszechne*) un Augstākā tiesa (*Sąd Najwyższy*) (sk. [Nacionālās teisingumo sistemos — Polija](#)), ja vien tās nav specializēto tiesu kompetencē.

Noteikumi par tiesu jurisdikciju ir ietverti Civilprocesa kodeksa (CPK, *Kodeks Postępowania Cywilnego*) 16.–18. un 27.–46. pantā.

Rajona tiesās (*sądy rejonowe*) civillietas izskata šādas nodaļas:

- civillietu nodaļa;
- ģimenes un mazgadīgo lietu nodaļa (bāriņtiesas, *sądy rodzinne*) — izskata ģimenes un aizbildnības lietas; lietas saistībā ar nepilngadīgo morāles pagrimumu un viņu izdarītām sodāmām darbībām; lietas, kas saistītas ar tādu personu ārstēšanu, kurām ir alkohola, narkotiku vai psihotropo vielu atkarība, kā arī lietas, kas saskaņā ar citiem tiesību aktiem ir aizbildnības tiesu kompetencē;
- darba un sociālā nodrošinājuma lietu nodaļa (darba tiesas, *sądy pracy*) — izskata ar darba tiesībām un sociālo nodrošinājumu saistītas lietas;
- komercietu nodaļa (komercietas, *sądy gospodarcze*) izskata komercietas un civillietas starp saimnieciskām vienībām saistībā ar to darījumdarbību; lietas saistībā ar uzņēmumu vai partneru attiecībām; lietas pret uzņēmumu valdes locekļiem; lietas, kuras saistītas ar prasībām, kas izriet no nepatiesām deklarācijām, kuras valdes locekļi iesniedz Valsts tiesu reģistram; lietas pret saimnieciskām vienībām, kurās prasa izdot rīkojumu izbeigt kaitējumu videi vai kompensēt no tā izrietošo kaitējumu un aizliegt vai ierobežot darbības, kas apdraud vidi; lietas par būvdarbu līgumiem un līgumiem, kas cieši saistīti ar būvdarbu izpildes būvniecības procesu; lietas, kas attiecas uz izpirkumnomas līgumiem; lietas pret personām, kas saskaņā ar likumu vai tiesību aktu ir atbildīgas par saimnieciskās vienības parādu — pakārtoti, solidāri vai atsevišķi; lietas starp valstij piederošu uzņēmumu struktūrām; lietas starp valstij piederošu uzņēmumu vai tā vadības struktūrām un tā sastāvā esošu vai uzraudzības struktūru; lietas, kas saistītas ar bankrotu un pārstrukturēšanu; lietas par izpildāmības klauzulas iekļaušanu izpildu dokumentā, kas ir galīgs vai nekavējoties izpildāms komercietas nolēmums vai izlīgums, kurš noslēgts minētajā tiesā; lietas par izpildāmības klauzulas dzēšanu no izpildu dokumenta, kas ir galīgs vai nekavējoties izpildāms komercietas nolēmums vai izlīgums, kurš noslēgts minētajā tiesā; un bankrota lietas;
- zemesgrāmatu nodaļa — uztur zemesgrāmatas un izskata citas civillietas, kas saistītas ar zemesgrāmatu procedūrām.

Apgabaltiesām (*sądy okręgowe*) Polijā ir atbilstošas nodaļas, izņemot zemesgrāmatu nodaļas un ģimenes un mazgadīgo lietu nodaļas. Apgabaltiesām Polijā ir ģimenes civillietu nodaļas, kas ir kompetentas izskatīt jo īpaši lietas saistībā ar laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu un laulāto atšķiršanas izbeigšanu, laulības atzīšanu par neesošu, laulības esamības vai neesamības atzīšanu un lietas saistībā ar ārvalstu tiesu spriedumu ģimenes lietās izpildāmības pasludināšanu.

Varšavas apgabaltiesai ir šādas papildu nodaļas:

Konkurences un patērētāju tiesību aizsardzības tiesa (*Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów*), kuras darbības jomā ietilpst ar monopola prakses novēršanu saistītu lietu un enerģētikas regulējuma lietu iztiesāšana.

Turklāt apgabaltiesās Gdaņskā, Katovicē, Ļubļinā, Poznaņā un Varšavā ir intelektuālā īpašuma nodaļas, kas izskata lietas par intelektuālā īpašuma aizsardzību (tostarp Varšavas apgabaltiesā — lietas par ES preču zīmju un Kopienas dizainparaugu aizsardzību, lietas par pārkāpumiem, draudiem, rūpniecisko dizainparaugu un preču zīmju nepārkāpšanu, lietas par Kopienas dizainparaugu spēkā neesību, lietas par preču zīmju termiņa izbeigšanos un atzīšanu par spēkā neesošām, kā arī lietas par preču zīmju pārkāpuma sekām.

Turklāt 2010. gada 1. janvārī Ļubļinas rajona tiesa (pašlaik Ļubļinas Začodas [Ļubļinas Rietumu] rajona tiesa) tika izraudzīta par kompetento tiesu citu rajona tiesu jurisdikcijā esošu lietu izskatīšanai elektroniskā procedūrā ar maksājuma rīkojumiem.

2 Ja lieta ir piekritīga vispārējai tiesai (t.i. par lietu izskatīšanu atbild šādas tiesas), kā lai noskaidroju, konkrēti kurā tiesā man ir jāiesniedz prasības pieteikums?

Rajona tiesām parasti ir jurisdikcija civillietās pirmajā instancē. Rajona tiesām (*sądy rejonowe*) ir jurisdikcija visās lietās, izņemot lietas, kas saskaņā ar tiesību aktiem (CPK 16. un 507. pantu) ir piekritīgas apgabaltiesām.

Apgabaltiesām (*sądy okręgowe*) ir pirmās instances jurisdikcija attiecībā uz CPK 17. pantā uzskaitītajām lietām, proti:

1. ar īpašumu nesaistītām tiesībām un īpašuma prasībām, ko ierosina apvienojumā ar šādām tiesībām, izņemot lietas par bērna izcelšanās noteikšanu vai apstrīdēšanu, lietas par paternitātes atzīšanas anulēšanu un lietas par adopcijas atcelšanu;
2. prasījumiem atbilstoši Preses likumam;
3. īpašuma tiesībām, ja strīda priekšmeta vērtība pārsniedz simts tūkstoš zlotu, izņemot uzturlīdzekļu lietas, lietas attiecībā uz valdījuma tiesību pārkāpumiem, lietas attiecībā uz laulāto mantas nošķiršanu, kā arī lietas, ko izskata elektroniskā procedūrā ar maksājuma rīkojumiem;
4. sprieduma pasludināšanu kooperatīva sadalīšanas lēmuma vietā;
5. tādu lēmumu atcelšanu, anulēšanu vai neesības atzīšanu, kurus pieņēmušas juridisku personu pārvaldes struktūras vai organizatoriskas struktūrvienības, kas nav juridiskas personas, bet kam ar likumu ir piešķirts juridiskas personas statuss;
6. kompensāciju par zaudējumiem, ko radījusi nelikumīga galīgā sprieduma pasludināšana;
7. prasījumiem, kas izriet no tādu tiesību pārkāpumiem, kuras piešķirtas personas datu aizsardzības noteikumos.

Turklāt apgabaltiesu jurisdikcijā ietilpst, piemēram:

1. ar rīcībnespēju saistītas lietas;
2. lietas saistībā ar strīdu izšķiršanu par valstij piederošu uzņēmumu darbību: starp uzņēmuma valdi un direktoru, starp uzņēmuma pārvaldes struktūrām un tā dibinātājstruktūrām un starp uzņēmuma pārvaldes struktūrām un struktūru, kas īsteno uzņēmuma uzraudzību;
3. lietas saistībā ar ārvalstu tiesu spriedumu atzīšanu un to pasludināšanu par izpildāmiem (CPK 1148.1 un 1151.1 pants). Ar īpašuma tiesībām saistītās lietās prasītājam ir pienākums prasības izklāstā precizēt strīda priekšmeta vērtību, izņemot, ja strīda priekšmets ir konkrēta naudas summa;
4. intelektuālā īpašuma lietas, t. i., lietas, kas attiecas uz autortiesību un saistītu tiesību aizsardzību, rūpnieciskā īpašuma tiesību un citu ar nemateriāliem aktīviem saistītu tiesību aizsardzību, kā arī lietas, kas attiecas uz negodīgas konkurences novēršanu un apkarošānu, personisko tiesību aizsardzību, ciktāl tā attiecas uz personisko tiesību izmantošanu uzņēmuma, preču vai pakalpojumu individualizācijai, reklāmai vai veicināšanai, un personisko tiesību aizsardzību saistībā ar zinātniskām darbībām vai izgudrojumiem (CPK 479. panta 90. punkta 1. apakšpunkts un 479. panta 89. punkta 1. un 2. apakšpunkts). Saskaņā ar CPK 479. panta 90. punkta 2. apakšpunktu Varšavas apgabaltiesas ekskluzīvā kompetencē ir intelektuālā īpašuma lietas, kas attiecas uz datorprogrammām, izgudrojumiem, funkcionālajiem modeļiem, integrālslēmu topogrāfijām, augu šķirnēm un komercnoslēpumiem tehniskos jautājumos.

Ar īpašuma tiesībām saistītās lietās prasītājam ir pienākums prasības izklāstā precizēt strīda priekšmeta vērtību,

izņemot, ja strīda priekšmets ir konkrēta naudas summa.

Ar naudas prasībām saistītās lietās, pat ja šādas prasības izvirza kā alternatīvu citai prasībai, norādītā naudas summa ir strīda priekšmeta vērtība.

Ar citu īpašumu saistītās lietās prasītājam ir pienākums precizēt strīda priekšmeta vērtību, norādot naudas summu prasības izklāstā atbilstoši CPK 20.–24. pantam.

2.1 Vai pastāv atšķirība starp zemākām un augstākām vispārējām tiesām (piemēram, rajona tiesas kā zemākās tiesas un apgabala tiesas kā augstākās tiesas), un, ja, jā, tad kura ir kompetenta manā gadījumā?

Skatīt 2. punktu.

2.2 Teritoriālā piekritība (vai par manu lietu ir atbildīga A pilsētas vai B pilsētas tiesa?)

Polijas Civilprocesa kodeksā izšķir šādus tiesas jurisdikcijas veidus — vispārējo (27.–30. pants), alternatīvo (31.–37. pants) un ekskluzīvo (38.–42. pants). Citus jautājumus, kas attiecas uz teritoriālo jurisdikciju, reglamentē īpaši noteikumi (CPK 43.–46. pants).

Teritoriālā jurisdikcija ir sīkāk aprakstīta 2.2.1.–2.2.3. punktā.

2.2.1 Teritoriālās piekritības pamatnoteikums.

Vispārējā teritoriālā jurisdikcija

Prasības jāierosina pirmās instances tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā atrodas prasītāja domicils (CPK 27. pants).

Saskaņā ar Civilkodeksa 25. pantu fiziskas personas domicils ir pilsētā, kur persona uzturas ar nolūku tajā dzīvot pastāvīgi. Ja atbildētāja dzīvesvieta nav Polijā, vispārējo jurisdikciju nosaka atbilstoši viņa uzturēšanās vietai; ja uzturēšanās vieta nav zināma vai atrodas ārpus Polijas, prasības pieteikumus ir jāiesniedz atbilstoši atbildētāja pēdējam domicilam Polijā.

Prasības pret Valsts kasi ir jāiesniedz tiesai, kuras jurisdikcijā atrodas organizatoriskās struktūrvienības, uz kuru attiecas strīds, juridiskā adrese. Ja Valsts kasi pārstāv Polijas Republikas Ģenerālprokuratūra (*Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej*), prasības ir jāiesniedz tiesai, kuras jurisdikcijā ir reģistrētā adrese Prokuratūras filiālei, kas atbild par organizatorisko struktūrvienību, uz kuru attiecas strīds.

Prasības pret citām juridiskām personām un citām struktūrām, kas nav fiziskas personas, ir jāiesniedz tiesai, kuras jurisdikcijā ir to reģistrētā adrese (CPK 30. pants).

2.2.2 Šī pamatnoteikuma izņēmumi.

Skatīt 2.2.2.1. punktu.

2.2.2.1 Kādos gadījumos varu izvēlēties starp tiesu pēc atbildētāja dzīvesvietas (atbilstoši pamatnoteikumiem) un citu tiesu?

Alternatīvā teritoriālā jurisdikcija ļauj prasītājam izvēlēties tiesu konkrētos gadījumos. Prasītājs var celt prasību vispārējas piekritības tiesā vai citā tiesā, kas norādīta CPK 32.–37.2 pantā.

Alternatīvā teritoriālā jurisdikcija ir paredzēta šādos gadījumos:

- par uzturlīdzekļu prasībām un par bērna izcelšanās noteikšanu un ar to saistītām prasībām — prasības var celt tiesā, kuras jurisdikcijā ir tiesīgās puses domicils;
- par īpašuma prasību pret saimniecisku vienību — prasības var celt tiesā, kuras jurisdikcijā atrodas vienības galvenā mītne vai filiāle, ja prasība ir saistīta ar galvenās mītnes vai filiāles darbībām;
- par līguma noslēgšanu, tā saturs noteikšanu, līguma grozīšanu un līguma esības atzīšanu, par līguma izpildi, izbeigšanu vai spēkā neesības atzīšanu, kā arī par zaudējumiem, kas radušies līguma neizpildes vai nepienācīgas izpildes dēļ — prasības var celt tiesā, kuras jurisdikcijā ir apstrīdētā līguma izpildes vieta;

par līguma izpildes vietu uzskata izpildes vietu, kas raksturīga konkrētam līguma veidam, jo īpaši šādos gadījumos: 1) kustamu preču pārdošana — vieta, kur saskaņā ar līgumu preces tika piegādātas vai kur tās būtu jāpiegādā; 2) pakalpojumu sniegšana — vieta, kur saskaņā ar līgumu pakalpojumi tika sniegti vai kur tie būtu jāsniedz; jebkādu šaubu gadījumā līguma izpildes vieta ir jāapstiprina ar dokumentu;

- par prasību par kaitējuma atlīdzināšanu — prasības var celt tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā ir noticis kaitējumu izraisījušais notikums;
- par prasību par plašsaziņas līdzekļu pārkāpto personas tiesību aizsardzību var celt tiesā, kuras jurisdikcijā atrodas prasītāja dzīvesvieta vai juridiskā adrese;
- par lietas apstrādi maksas samaksu — prasības var celt tiesā, kuras jurisdikcijā ir vieta, kur likumīgais pārstāvis apstrādājis lietu;
- par prasību, kas saistīta ar nekustamā īpašuma nomu (*najem vai dzierzawa*) — prasības var celt tiesā, kuras jurisdikcijā ir nekustamā īpašuma atrašanās vieta;
- pret pusi, kurai ir ar vekseli vai čeku noteikts pienākums — prasības var celt tiesā, kuras jurisdikcijā ir maksājuma veikšanas vieta. Ja ir vairākas puses, kurām ir ar vekseli vai čeku noteikts pienākums, tās visas kopā var iesūdzēt tiesā, kuras jurisdikcijā ir maksājuma veikšanas vieta, vai tiesā, kurai ir vispārēja piekritība attiecībā uz vekseli vai čeka saņēmēju vai izdevēju;
- prasību, kas izriet no bankas darījuma un kas vērsta pret banku, citu organizatorisku vienību, kura ir pilnvarota veikt bankas darbības, vai to tiesību pārņēmējiem, var celt tiesā, kuras jurisdikcijā ir prasītāja domicils vai juridiskā adrese. Šis noteikums attiecas arī uz prasībām pret banku, kas izsniegusi hipotēku, vai tās tiesību pārņēmēju attiecībā uz prasību, kas izriet no hipotēku piešķirušās bankas darbībām;
- attiecībā uz darba tiesībām — prasības var celt tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā darbs tiek veikts, tika veikts vai bija jāveic, vai tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā atrodas darba vieta (CPK 461. panta 1. punkts).

2.2.2.2 Kādos gadījumos man prasība ir jāceļ citā tiesā nevis pēc atbildētāja dzīves vietas (atbilstoši pamatnoteikumiem)?

Tiesas ekskluzīvā jurisdikcija nozīmē, ka lietu var izskatīt tikai Kodeksā norādītā tiesa. Ekskluzīvā jurisdikcija ir paredzēta šādos gadījumos:

- lietās, kas attiecas uz īpašumtiesībām vai citām lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu, kā arī lietās, kas attiecas uz valdījumā esošu nekustamo īpašumu; un prasībās saskaņā ar Civilt kodeksa 231., 224.–228. un 230. pantu, ciktāl tās attiecas uz nekustamo īpašumu: prasības var celt tikai tajā tiesā, kuras jurisdikcijā atrodas nekustamais īpašums; ja strīda priekšmets ir zemes servitūts, jurisdikciju nosaka atbilstoši apgrūtinātā īpašuma atrašanās vietai; šī jurisdikcija neaptver personiskas prasības, kas saistītas ar lietu tiesībām un tiesībām, kas celtas kopā ar šīm prasībām pret to pašu atbildētāju; ja puses to vienprātīgi pieprasa, kompetentā tiesa var nodot lietu citai līdzvērtīgai tiesai, ja to pamato lietderības apsvērumi;
- attiecībā uz mantojumu, neatņemamo daļu, kā arī legātiem, norādījumiem vai citiem testamentāriem rīkojumiem — prasības jāceļ tikai tiesā, kuras jurisdikcijā ir testatora pēdējā pastāvīgā dzīvesvieta, un — ja testatora domicilu Polijā nevar noskaidrot — tiesā, kuras jurisdikcijā atrodas mantojums vai tā daļa;
- attiecībā uz dalību kooperatīvā, partnerībā, uzņēmumā vai apvienībā — prasības var celt tiesā, kuras jurisdikcijā atrodas juridiskā adrese;
- attiecībā uz laulības attiecībām — prasības var celt tikai tiesā, kuras teritoriālajā jurisdikcijā atrodas laulāto pēdējā dzīvesvieta, pat ja vienam no laulātajiem joprojām ir domicils vai viņš(-a) pastāvīgi uzturas šādā jurisdikcijā. Ja šāda pamata jurisdikcijas noteikšanai nav, tiesa, kurai ir ekskluzīvā jurisdikcija, ir tiesa, kuras jurisdikcijā atrodas atbildētāja domicils; ja nav arī šā jurisdikcijas noteikšanas pamata, ekskluzīvā jurisdikcija ir tiesai, kuras jurisdikcijā atrodas prasītāja domicils;
- attiecībā uz bērnu un vecāku savstarpējām attiecībām un adoptētāja un adoptējamā savstarpējām attiecībām — prasības var celt tikai tiesā, kuras jurisdikcijā ir prasītāja domicils, ar nosacījumu, ka nav pamata celt prasību saskaņā ar vispārējās jurisdikcijas noteikumiem.

2.2.2.3 Vai tiesas procesa dalībnieki var vienoties par kompetento tiesu, kas citādi nebūtu kompetenta šajā procesā?

Īpašā jurisdikcija nozīmē, ka īpašos tiesību aktos paredzētās lietās jurisdikciju var noteikt citādi:

- tiesības izvēlēties tiesu ir piešķirtas prasītājam;
- ja ir pamatota vairāku tiesu jurisdikcija vai ja prasību ceļ pret vairākām personām, attiecībā uz kurām saskaņā ar tiesību aktiem par vispārējo jurisdikciju kompetence ir dažādām tiesām. Tas pats attiecas uz gadījumu, kad nekustamais īpašums, kura atrašanās vieta ir pamats tiesas jurisdikcijas noteikšanai, atrodas vairāku tiesu teritoriālajā jurisdikcijā;

- tiesības izvēlēties tiesu ir piešķirtas abām pusēm, pamatojoties uz vienošanos vai kopīgu pieprasījumu;
- puses var rakstveidā vienoties iesniegt jau esošu strīdu vai strīdus, kas nākotnē var izrietēt no specifiskām tiesiskajām saistībām, pirmās instances tiesai, kurai nav teritoriālās jurisdikcijas atbilstoši tiesību aktiem. Tādā gadījumā šādai tiesai ir ekskluzīva jurisdikcija, ja vien puses nav vienojušas citādi vai prasītājs nav iesniedzis prasības izklāstu elektroniskā procedūrā ar maksājuma rīkojumu (*elektroniczne postępowanie upominawcze, EPU*). Puses, rakstveidā vienojoties, var arī ierobežot prasītāja tiesības izvēlēties starp vairākām tiesām, kas ir kompetentas iztiesāt šādus strīdus;
- tomēr puses nevar mainīt ekskluzīvo jurisdikciju;
- vienošanās par tiesas jurisdikciju jānoformē rakstveidā, un šādas vienošanās var būt daļa no vienošanās par materiālo tiesību normām (kā jurisdikcijas klauzula) vai būt atsevišķas vienošanās;
- lietās, kas saistītas ar darba tiesībām un sociālo nodrošinājumu, kompetentā tiesa pēc pušu vienprātīga pieprasījuma un ja tas ir pamatoti ar steidzamības apsvērumiem var nodot lietu iztiesāšanai citai līdzvērtīgai tiesai, kura izskata darba tiesību un sociālā nodrošinājuma lietas;
- kompetento tiesu izraugās augstākas instances tiesa vai Augstākā tiesa;
- ja kompetentā tiesa nevar izskatīt lietu vai veikt citu darbību kāda šķēršļa dēļ, tās augstākās instances tiesa izraugās citu tiesu. Šādas izraudzīšanās iemesls var būt tikai šķērslis, kas liedz izskatīt lietu, piemēram, tiesneša izslēgšana vai nepārvarama vara;
- Augstākā tiesa var nodot lietu citai tiesai, kas ir līdzvērtīga tai, kura iesniedz pieprasījumu, lai nodrošinātu taisnīgu tiesu, jo īpaši tāpēc, ka ir jānodrošina, ka sabiedrība uztver tiesu kā objektīvu iestādi. Lietas nodošanu var lūgt kompetentā tiesa;
- ja tiesvedībā piedalās Valsts kase un ja valsts organizatoriskā vienība, kuras darbība ir prasības pamatā, ir tiesa: 1) kuras kompetencē ir izskatīt lietu, šai tiesai pēc savas ierosmes ir jāiesniedz lietas materiāli augstākajai tiesai, kurai lieta ir jānodod citai tiesai, kas ir līdzvērtīga iesniedzējtiesai; 2) augstāka par tiesu, kuras kompetencē ir izskatīt lietu, tiesai, kuras kompetencē ir izskatīt lietu, pēc savas ierosmes ir jāiesniedz lietas materiāli augstākajai tiesai, kurai lieta ir jānodod citai tiesai, kas ir līdzvērtīga iesniedzējtiesai un nav iesniedzējtiesas jurisdikcijā;
- Augstākajai tiesai ir pienākums izraudzīties tiesu, kurā jāceļ prasība, ja teritoriālo jurisdikciju nevar noteikt saskaņā ar Kodeksu, pamatojoties uz lietas apstākļiem (CPK 45. pants).

3 Ja kompetenta ir kāda speciāla tiesa, kā var noteikt, tieši pie kuras tiesas būtu jāvērsas?

Specializētās tiesas ir administratīvās tiesas (*sądy administracyjne*) un militārās tiesas (*sądy wojskowe*).

Militāro tiesu darbību reglamentē 1997. gada 21. augusta Militāro tiesu organizācijas likums (*Prawo o ustroju sądów wojskowych*). Parasti šīs tiesas izskata krimināllietas Polijas Bruņotajos spēkos. Citas lietas var nodot to kompetencē, tikai pamatojoties uz likumu.

Administratīvo tiesu darbību reglamentē 2002. gada 25. jūlija Administratīvo tiesu organizācijas likums (*Prawo o ustroju sądów administracyjnych*). Administratīvās tiesas nodrošina tiesiskumu, pārbaudot valsts pārvaldes iestāžu darbību, kā arī izšķirot kompetences strīdus un jurisdikcijas strīdus starp pašvaldības iestādēm un valsts pārvaldes iestādēm. Nav izslēgts, ka izņēmuma gadījumos administratīvā tiesa, pildot savus valsts pārvaldes iestāžu pārraudzības pienākumus, var iztiesāt civillietu.

Lapa atjaunināta: 04/02/2026

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.